

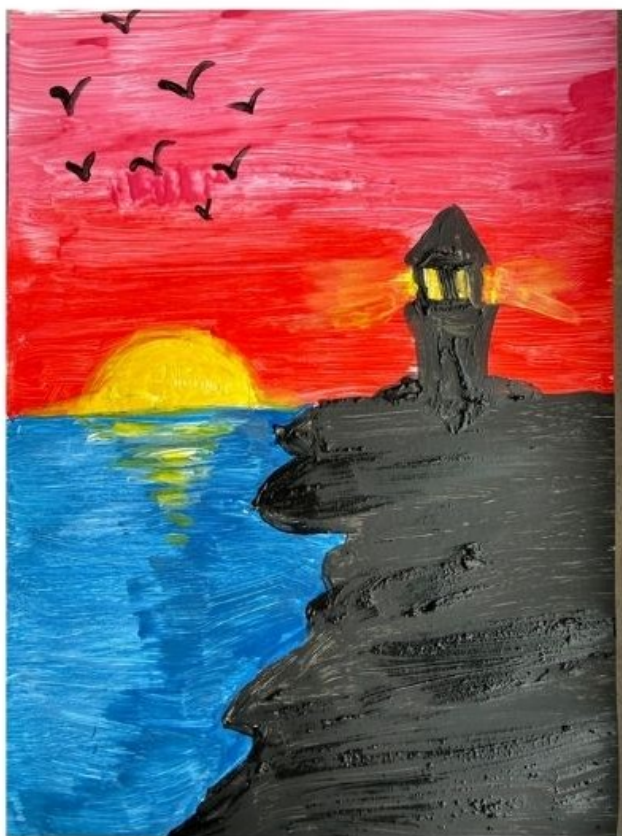
Finanțat de
Uniunea Europeană
NextGenerationEU

Planul Național
de Redresare și Reziliență

Școala Gimnazială „Traian Dârjan”, Cluj-Napoca

Muguri de lumină

Nr. 29, vol. 1, decembrie 2025

ISSN 2068-3197

Din cuprins

Ce trebuie sa faci dacă ai o problemă sau o întrebare legată de internet?	1
Viața zbuciumată a lui Ciprian Porumbescu	2
Dicția	3
Noi și stresul – și copiii pot fi stresați!	5
Prima dată la cinema?	7
Educație pentru Sănătate și Colaborare: Elevii de la Școala Gimnazială „Traian Dârjan” și Prison Fellowship România	8
De ce e atât de important cititul?	9
Poezii de toamnă	10
Les rendez-vous de la francophonie	11
A sunat, iar clopoțelul!	12
Desenul pe tabla smart	13
5 octombrie - Ziua Mondială a Educației	14
Ce să facem cu dovlecii?	16
„Día de los Muertos”- Culori care spun povești	17
Designer vestimentar pentru o zi	19
La mulți ani, România!	20
Stema României	21
Legenda lui Moș Nicolae	22
Legenda lui Moș Crăciun	23
Cea mai frumoasă zi de iarnă: Serbarea noastră de Crăciun!	24
Poveste de Crăciun – Darul cel mai de preț	25
Când chimia întâlnește Crăciunul: Un decor de laborator inedit	27
Lumina din ghiozdan	28
Lumea noastră	29
Copilăria	30

Ce trebuie sa faci dacă ai o problemă sau o întrebare legată de internet?

Ce poți să faci dacă ești victima unei agresiuni, de orice fel ar fi aceasta?

Dacă ești bullied în mediul online, te încurajăm să vorbești cu un părinte, profesor sau o persoană de încredere – ai dreptul să fii în siguranță. De asemenea, procesul prin care poți raporta acțiunile de bullying direct din Facebook sau Instagram este foarte ușor.

Poți trimite echipei un raport anonim referitor la o postare, comentariu sau poveste de pe Facebook sau Instagram.

Ei au o echipă care verifică aceste rapoarte 24/7 în întreaga lume în 50+ limbi și vor șterge orice postare abuzivă. Aceste rapoarte sunt întotdeauna anonime.

Avem disponibil pe Facebook un ghid care te poate ajuta în a face față bullyingului sau îți poate oferi sfaturi utile pentru a acționa dacă ești martorul unui astfel de comportament. Pe Instagram, avem de asemenea un Ghid al Părinților care oferă recomandări pentru părinți, tatori despre felul în care se pot confrunta cu cyberbullying-ului.

Dacă ai de-a face cu agresiuni de tip cyberbullying, să te adresezi unui adult de încredere- o persoană cu care poți discuta în siguranță- este cel mai important prim pas pe care îl ai de făcut.

Nu tuturor le este ușor să vorbească cu părinții. Dar sunt lucruri pe care le poți face pentru a ușura comunicarea. Alege momentul dialogului când știi că îți pot acorda toată atenția lor. Explică cât de serioasă este problema pentru tine. Nu uita că este posibil ca ei să nu fie atât de familiarizați cu tehnologia pe cât ești tu, deci se poate să fie nevoie să îi ajuți să înțeleagă ce se întâmplă.

sursa: unicef.org

Viața zbuciumată a lui Ciprian Porumbescu

Sînt clipe în care muzica nu mai este doar o înlanțuire de sunete plăcute ci se transformă într-o flacără care aprinde totul împrejur.

Ciprian Porumbescu, un mare artist roman, s-a născut la data de 14

George Sbârcea
octombrie 1853, în Bucovina, într-o căsuță mică cu acoperișul alunecat. De mic era foarte timid și retras. Nimeni nu putea să îl înțeleagă până când muzica i-a captat atenția. El asemena viața cu curenții de vânt din ținutul Sucevei, ce se rostogoleau primăvara.

Carol Miculi, profesor de pian la Cernăuți, i-a descoperit muzicalitatea dar a fost uimit și de istețimea sa. Ciprian Porumbescu a început școala din Iliești unde a studiat și tatăl său. Învățătorul de la Iliești i-a dat primele lecții de vioară. După la gimaziu, ia

lecții regulate de pian. Datorită faptului că nu provenea dintr-o familie înstărită, Ciprian Porumbescu nu a putut studia la Viena, fiind obligat să facă liceul de teologie.

La 11 martie 1882, are loc lansarea operei sale, *Crai nou*, la Brașov, în sala festivă a gimnaziului unde pentru scurtă vreme a fost și profesor de muzică.

A fost arestat pentru activitatea sa politică iar în acest timp a compus cele mai bune piese ale sale printre care: *Serenadă*, *La malurile Prutului*, *Inimă de român*.

Într-una din vacanțele sale a cunoscut-o pe Berta Goron de care s-a îndrăgostit. Ei nu au putut împărtși această iubire chiar dacă Berta avea aceleași sentimente, deoarece familiile lor erau de religii diferite și s-au opus căsătoriei, iar tatăl Bertei și-a trimis fiica în străinătate pentru a o îndepărta de acesta.

Ciprian Porumbescu a decedat la data de 6 iulie 1883. la vârsta de 29 de ani în satul Sipote sub ochii mamei sale și a surorii lui, Mărioara. Ca o premoniție, înainte morții acesta spunea: „Pe zi ce trece mă simt tot mai slab și mai debil. Mi-e teamă că nu mai am mult în a încerca lumea”.

La doar 30 de ani își încheie viața. Ne-au rămas bogății în urma marelui compozitor. Dintre ele, unele dintre cele mai frumoase compoziții care s-au creat în România vreodată, inspirate de vastul folclor românesc, *Baladă pentru vioară și pian* și *Imnul Unirii*.

DICȚIA

FRĂMÂNTĂRILE DE LIMBĂ

Dicția

Dicția este modul în care spuneți sau pronunțați cuvintele, ce depinde de articularea și enunțarea sunetelor. O dicție clară este considerată a fi rezultatul unei bune educații și practici.

Dicția bună vă poate transforma într-un negociator mai bun, într-un prezentator mai bun. O pronunțare corectă și fermă a cuvintelor vă transformă într-o persoană convingătoare. Un discurs mai bun duce la creșterea încrederii în sine și a puterii voastre de convingere.

Când spunem *logoped*, ne gândim de cele mai multe ori la acea persoana la care ne ducem copilul atunci când nu pronunță corect sunetele. Și este foarte adevărat! Doar ca ceea ce face logopedul nu se rezumă doar la asta. El

se ocupa si de vorbirea corectă, fără greșeală.

Frântură de limbă, numită și „frământare de limbă”, „încurcătură de limbă”, „îmbârligătură de limbă” și „scrântitură de limbă”, descrie vorbirea, fraza încâlcită, formată dintr-un șir de cuvinte greu de rostit.

Framântare de limbă - definiția: „frază încâlcite, alcătuite numai din combinațiuni de cuvinte greu de rostit, cu spunerea cărora (repede și fără greșeală) se ia la întrecere tineretul, pe la șezători”.

Cât de repede și fără greșeală poți să le spui?

Crapă capul caprii-n cincii,
Cum a călcat capra-n clinci.
Capra paște lângă casă
Capul caprii crape-n șase!
Capra noastră n-are lapte

Fofiță fondofirliță, forofifo – fenderliță și fifoi fondofirloii, forofifo – fenderloii.

Până când a cărămidărit cărămidarul pe cărămidăriță, a cărămidărit cărămidărița pe cărămidar la fel cum ar fi vrut cărămidarul să cărămidărească pe cărămidăriță.

O mierliță fuflendiță fuflendi-fuflendăriță nu poate să fuflendească fuflendi-fluflendăreasacă pe mierloiul fuflendoii fuflendi-fluflendăroiul. Dar mierloiul fuflendoii fuflendi-fluflendăroiul poate ca să fuflendească fuflendi-fluflendăreasacă pe mierliță fuflendiță fuflendi-fuflendăriță.

Capra calcă piatra, /Piatra
crapă-n patru, /Crăpa-i-ar capul
caprei,/Cum a crăpat piatra-n patru.

Un moș cu un coș,/În coș – un
cocoș/Moșul cu coșul,/Coșul cu
cocoșul.

Vulturul stă pe pisc/Cu un pix
în plisc.

Bucură-te cum s-a bucurat
Bucuroaia de bucuria lui Bucurel care
s-a întors Bucurel bucuros de la
București.

Stanca stă-n castan ca Stan.
Șase sași cosași cosesc șase
saci săsești.

Domnule Dudescu, dați-mi dudu din
dudul dumneavoastră de după deal.

Crăpa-i-ar coarnele-n șapte!
Capra-n piatră a călcat
Piatra-n patru a crăpat,
Povestea s-a terminat!

Noi și stresul – și copiii pot fi stresați!

Hormonul stresului (cortizolul) ne poate ajuta pe termen scurt, întrucât ne poate furniza energie și ne poate da puterea să ne concentrăm pentru perioade mai mici de timp, dar expunerea constantă la stres, de-a lungul anilor, poate duce organismul unei persoane în incapacitatea de a se reechilibra.

Stresul este neutru, adică nu este nici bun, nici rău, ceea ce îl face să fie benefic sau distructiv este percepția personală asupra unui eveniment.

Stresul este pozitiv atunci când o persoană se simte stimulată și capabilă să gestioneze, adică să rezolve în

folosul său, o anumite situație. Acest răspuns pozitiv pregătește organismul pentru acțiune și activează sinapsele din creier capabile să gândească analitic. Un răspuns pozitiv la stres poate furniza energia de a face față la situații de criză, la provocări.

Stresul însă este negativ când persoana se simte amenințată și nu mai are control asupra unei anumite situații. Aceste sentimente duc la o reacție puternică ce afectează creierul și corpul.

Stresul influențează buna dispoziție, iar stresul permanent poate afecta digestia, imunitatea (modul în

care organismul luptă cu boala), capacitatea de învățare și chiar poate să-ți blocheze creșterea.

De aceea, e foarte important să știi când ești stresat și cum să lupți contra stresului! Cel mai important ar fi, totuși, să ai grijă să nu ajungi în situația de a fi stresat, să previi situațiile stresante!

Cum știi dacă ești stresat?

- Te enervezi repede și treci imediat de la o stare la alta.
- Renunți la activitățile care de obicei îți făceau plăcere.
- Ești îngrijorat în legătură cu tot felul de lucruri care te apasă.
- Îți vine să plângi mai repede decât de obicei.
- Dormi mai puțin sau te trezești obosit.

- Mănânci mai puțin sau mai mult decât ești obișnuit.
- Nu te poți concentra, temele îți pun tot mai multe probleme, ai note tot mai mici.

Ce trebuie să faci?

- Soliciți sfatul unui părinte, medicului, unui profesor apropiat sau psihologului școlar.
- Mănânci multe fructe și legume, bei multă apă.
- Nu te culci după ora 22.
- Reduci timpul petrecut la calculator la maxim o oră pe zi.
- Te joci cu prietenii în aer liber, faci mult sport!
- Îți faci un jurnal.
- Eviți persoanele care te stresează.

Prima dată la cinema?

Pe 23 octombrie 2025, elevii clasei a V-a A și clasei a VIII-a A de la școala au participat, în cadrul programului „Școala Altfel”, la o activitate deosebită desfășurată la Cinema Arta.

Evenimentul a avut loc în parteneriat cu Asociația „Arta în Dialog” România, sub coordonarea doamnei Selma Dragoș și a constat în proiecția filmului „Sketch – când desenele prind viață”, urmată de discuții despre emoții.

Filmul a oferit elevilor o experiență valoroasă, îmbinând povestea plină de imaginație cu

reflecții despre puterea creativității, prieteniei și a exprimării artistice. Prin intermediul desenului și al artei animate, copiii au putut înțelege mai bine cum ideile pot prinde formă, cum emoțiile pot fi transformate în mesaje vizuale și cum cinematografia poate deveni un mijloc de învățare și dezvoltare personală.

Activitatea a fost primită cu entuziasm de elevi și profesori, oferind un exemplu inspirator de colaborare între școală și mediul artistic local. Tricourile și șepcile personalizate cu însemnele școlii au fost achiziționate prin proiectul PNRAS, ”Acum pentru educație!”.

Educație pentru Sănătate și Colaborare: Elevii de la Școala Gimnazială „Traian Dârjan” și Prison Fellowship România

Recent, elevii de gimnaziu de la Școala Gimnazială „Traian Dârjan” din Cluj-Napoca au participat la o activitate educativă deosebită, organizată în parteneriat cu asociația Prison Fellowship România. Sub îndrumarea profesorului Sergiu Pleșa, a mediatorului școlar Florin Țala și sub coordonarea directorului adjunct, prof. Tudor Pleșa, copiii au avut ocazia să îmbine învățarea teoretică cu experiențe practice valoroase.

Din imaginile surprinse, se poate observa entuziasmul elevilor care au participat la ateliere de gătit sănătos și activități creative. Echipat corespunzător, cu bonete și șorțuri, micii „bucătari” au învățat despre importanța alimentației echilibrate și despre igiena în bucătărie, lucrând

împreună pentru a pregăti diverse preparate.

Pe lângă componenta gastronomică, activitatea a inclus și momente de lucru individual, unde elevii au completat fișe educaționale și au desenat, totul într-o atmosferă primitoare și colaborativă. Astfel de inițiative sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților de viață ale elevilor, promovând spiritul de echipă și responsabilitatea față de propriul stil de viață.

Această acțiune face parte dintr-o serie mai largă de activități extrașcolare menite să apropie școala de comunitate și să ofere elevilor modele pozitive de implicare socială.

Petac Carla, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Pleșa Tudor

De ce e atât de important cititul?

Pentru mine, cititul e ca o poartă spre alte lumi. De fiecare dată când deschid o carte, e ca și cum apăs pe un buton secret care mă duce în alt loc: într-o pădure fermecată, pe o navă spațială, sau chiar în mintea unui personaj care trăiește lucruri pe care eu nu le-am trăit niciodată. Practic, cititul e modul meu de a călători fără să plec din cameră.

Dar cititul nu e important doar pentru povești. Mă ajută să înțeleg mai bine lumea, oamenii și chiar pe mine. Când citesc, învăț cuvinte noi fără să-mi dau seama, iar asta mă face să mă exprim mai ușor. La școală, îmi prind bine la toate materiile, nu doar la română, pentru că mă ajută să fiu atent la detalii și să pot urmări idei mai complicate.

Cititul îmi antrenează imaginația. Uneori, după ce citesc un capitol, stau și mă gândesc ce aș fi făcut eu dacă eram în locul personajului. Alteori, îmi vin idei pentru desene sau povești inventate de mine.

Cititul e ca o super putere, te face mai creativ, mai atent și mai bun la înțeles lumea. Și, sincer, e și o pauză bună de la telefoane și de la agitație. O carte bună chiar poate să-ți schimbe ziua. Sau poate chiar viața.

Alături e un copil dependent de cărți, de la noi din școală. Nu-i așa că e drăguț?

Petac Carla, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Szentmiklosi Salomica

Poezii de toamnă

Toamna

Toamna vine tip-til-top
Iar frunzele cad non-stop
Vântul le dansează lin,
Parcă-ar face un colind.

Rafael Czanca, clasa a V-a

Toamna

Mere roșii stau în pom,
Strugurii lucesc ușor.
Parcul plin de frunze moi,
Râde toamna peste noi.

Jessica Kovacs, clasa a V-a

Coordonator, prof. Alina Mihai

Les rendez-vous de la francophonie

Les Rendez-vous de la Francophonie

Bonjour, je m'appelle Ema Mănăştorean, j'ai quatorze ans et je suis élève à l'école *Traian Dârjan* de Cluj-Napoca. J'aime le français et je m'intéresse aux activités qui se déroulent en français dans mon école et dans le monde entier.

Je vais maintenant vous dire quelques mots sur la francophonie. Qu'est-ce que la francophonie ? C'est un espace culturel, un ensemble linguistique, un espace littéraire, une agence de coopération, une organisation politique et un immense marché.

Aujourd'hui, quand tout le monde parle anglais, on apprend très

vite qu'une seule langue ne suffit pas pour se débrouiller dans le monde des affaires, ni dans la vie professionnelle ou personnelle. Le français, comme autre langue étrangère, pourrait faire la différence !

Chaque mois de mars, on célèbre la francophonie dans le monde entier, dans plus d'une cinquantaine de pays.

Le terme apparaît pour la première fois en 1880 et c'est le géographe Onésime Reclus qui l'a employé pour désigner les espaces géographiques où l'on parle français. Aujourd'hui, par *francophonie* (avec minuscule) on entend l'ensemble des peuples ou des communautés qui utilisent totalement ou partiellement la langue française dans leur vie quotidienne. Avec majuscule, *Francophonie* désigne l'ensemble des gouvernements ou des pays qui ont en commun l'usage du français dans leurs échanges politiques ou économiques.

Maintenant, je vous propose un petit poème que j'ai écrit pour illustrer ma passion pour le français :

C'est une langue belle, harmonieuse
Voilà pourquoi j'aime le français!
Car le français c'est une merveille
Que je n'oublierai jamais.

Emanuela Mănăştorean, clasa VIII-a A

Coordonator, prof. Alina Mihai

A sunat iar clopoțelul!

A sunat clopoțelul și parcă nici nu-mi vine să cred că a început un nou an școlar, 2025-2026. După o vacanță lungă, plină de somn până târziu, jocuri și amintiri frumoase, am intrat pe poarta școlii cu emoții, dar și cu multă curiozitate. Curtea era plină de râsete, ghiozdane colorate și profesori care ne așteptau zâmbind.

Revederea cu colegii a fost unul dintre cele mai frumoase momente: ne-am povestit vacanțele, am râs și ne-am dat seama cât de mult ne-a lipsit școala, chiar dacă nu recunoaștem mereu asta.

Un lucru care m-a impresionat enorm încă din prima zi a fost bibliotecă școlii. A fost renovată și arată pur și simplu „wow!”! Este modernă, luminoasă, cu rafturi pline de cărți noi, colțuri de lectură confortabile și un aer care te face să vrei să deschizi o carte imediat. Cred că va deveni locul meu preferat din școală, mai ales în pauze sau atunci când vreau puțină liniște.

Noul an școlar vine cu speranțe, provocări și dorința de a fi mai bun. Îmi propun să învăț mai mult, să fiu mai organizată și să mă bucur de fiecare zi petrecută alături de colegii mei. A sunat iar clopoțelul, iar pentru mine asta înseamnă un nou început, plin de oportunități și amintiri care abia așteaptă să fie create.

Emanuela Mănășturean, clasa VIII-a A
Coordonator, prof. Oana Neag

Desenul pe tabla smart

La ora de educație plastică am învățat ceva nou și foarte interesant: perspectiva cu un punct de fugă. Sunt elevă în clasa a VII-a și recunosc că, la început, mi s-a părut puțin complicat să înțeleg cum liniile pot „fugi” toate spre un singur punct. Totuși, doamna profesoară ne-a explicat pas cu pas, iar lucrurile au devenit mult mai clare.

Partea cea mai frumoasă a fost faptul că am realizat desenul pe tabla smart. A fost pentru prima dată când am lucrat perspectiva într-un mod digital și mi s-a părut minunat. Am putut trasa liniile foarte precis, am șters rapid ce nu ieșea bine și am experimentat fără teamă că stric desenul. Totul părea mai simplu și mai atractiv pe ecran.

Am desenat o stradă care se îngustează spre depărtare, iar toate liniile duceau spre același punct de fugă. Când desenul a prins contur, am fost foarte mândră de rezultat. Mi-a plăcut să văd cum tehnologia ne ajută să învățăm mai ușor și mai creativ.

Această lecție m-a făcut să înțeleg mai bine desenul și perspectiva, dar și să apreciez cât de frumos este să poți combina arta cu mediul digital. Pentru mine, ora aceasta a fost una specială și abia aștept să mai lucrăm și alte desene pe tabla smart.

Gabor Vanesa, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Oana Neag

5 octombrie - Ziua Mondială a Educației

Ziua Mondială a Educației, marcată anual la data de **5 octombrie**, este un prilej de reflecție asupra rolului esențial pe care educația îl joacă în dezvoltarea individului și a societății. Această zi subliniază importanța accesului echitabil la educație de calitate și recunoaște contribuția cadrelor didactice în formarea generațiilor viitoare.

Educația nu înseamnă doar transmiterea de cunoștințe, ci și cultivarea gândirii critice, a empatiei, a responsabilității civice și a respectului față de ceilalți. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, școala are

misiunea de a pregăti elevii nu doar pentru o profesie, ci pentru viață. Competențele sociale, capacitatea de adaptare și dorința de a învăța pe tot parcursul vieții devin la fel de importante ca informațiile academice.

Ziua Mondială a Educației este, totodată, o recunoaștere a muncii adesea invizibile depuse de profesori. Aceștia sunt pilonii sistemului educațional, modele de perseverență și dedicare, care contribuie zilnic la construirea unei societăți mai informate și mai echilibrate. Investiția în formarea și susținerea cadrelor

didactice este o condiție esențială pentru progresul educației.

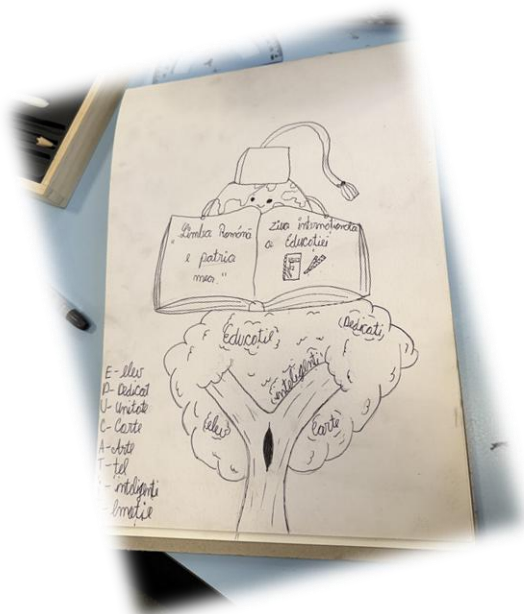
suntem invitați să reafirmăm angajamentul față de școală, elevi și

În contextul actual, marcat de inegalități sociale, digitalizare accelerată și provocări globale, educația rămâne cea mai sigură cale către incluziune, dezvoltare durabilă și pace. De Ziua Mondială a Educației,

profesori și să recunoaștem că viitorul unei societăți începe în sala de clasă.

Educația este drept, responsabilitate și speranță. Prin ea se construiește lumea de mâine.

Ce să facem cu dovlecii?

La ora de arte plastice am realizat desene deosebite, folosind dovleci ca sursă de inspirație. Activitatea a fost foarte creativă și diferită față de ce facem de obicei. Am desenat dovleci transformați în fețe înfricoșătoare, cu ochi mari, guri strâmbe și expresii care mai de care mai ciudate.

Fiecare desen a fost unic, iar noi ne-am lăsat imaginația liberă. Unii au ales fețe mai amuzante, alții mai înfricoșătoare, dar toate au fost interesante și pline de personalitate. Am lucrat cu mult entuziasm, am râs, ne-am comparat desenele și ne-am bucurat de fiecare moment petrecut împreună.

Atmosfera din clasă a fost una foarte plăcută, iar timpul a trecut repede. La final, ne-am privit lucrările cu mândrie și am realizat cât de frumos este să crezi ceva cu propriile mâini.

Această activitate ne-a adus multă bucurie și ne-a arătat că desenul poate fi distractiv și expresiv, mai ales atunci când lucrăm împreună.

„Día de los Muertos”- Culori care spun povești

La ora de arte plastice am început discuția despre o sărbătoare specială care are loc pe 1 noiembrie la noi, numită „Luminăția” sau Día de los Muertos în Mexic. Este o tradiție frumoasă în care oamenii își amintesc cu drag de cei dragi care nu mai sunt și sărbătoresc viața prin culori, lumini și simboluri speciale.

Eu mai știam despre această sărbătoare din filmul Coco, unde am văzut cum apar craniile colorate și cum oamenii își comemorează familia într-un mod vesel și plin de viață. Mi s-a părut foarte interesant și am vrut să

încerc și eu să desenez aceste craniile colorate la ora de arte plastice. Doamna profesoară ne-a lăsat să ne exprimăm creativitatea și fiecare a desenat un craniu vesel și plin de modele: flori, linii și culori strălucitoare.

A fost o activitate minunată! Ne-am bucurat să creăm desenele și să vedem cât de frumos poate fi să combinăm tradiția cu imaginația noastră. Clasa a fost plină de culori, zâmbete și voie bună, iar eu am fost mândră de craniul meu colorat.

Varga Antonio, clasa a V-a B
Coordonator, prof. Oana Neag

Designer vestimentar pentru o zi

Eu și colegile mele din clasa a VIII-a am realizat un proiect de design vestimentar, în care am desenat rochii și costume elegante folosind doar creionul grafic. De aceea, toate lucrările au fost realizate în alb, negru și nuanțe de gri, ceea ce le-a oferit un aspect sobru și elegant.

Am desenat o rochie cu linii simple și rafinate, iar alte fete au creat costume moderne, cu sacouri și pantaloni. Deși fiecare desen avea detalii diferite, toate ținutele semănau între ele, fiind unite de același stil și de

aceeași tehnică, ca o colecție de modă bine gândită.

La final, când am privit toate desenele împreună, am avut impresia că fac parte dintr-o colecție elegantă, în care fiecare creație completează pe cealaltă. Colegilor le-a plăcut foarte mult ce am făcut și ne-am bucurat tare. Acest proiect m-a ajutat să înțeleg cât de importantă este unitatea într-o colecție de design vestimentar.

Berchi Raluca, clasa a VIII-a
Coordonator, prof. Oana Neag

La mulți ani, România!

De Ziua României, noi, elevii, am desfășurat multe activități frumoase și creative pentru a marca această sărbătoare importantă. Am desenat steagul României, peisaje tradiționale și simboluri naționale, folosind culorile roșu, galben și albastru. De asemenea, am realizat tot felul de lucrări manuale, cum ar fi colaje, felicitări și postere dedicate țării noastre.

Sălile de clasă au fost împodobite cu baloane, stegulețe și decorațiuni patriotice, creând o atmosferă festivă și plină de bucurie.

Am ascultat cântece patriotice, am recitat poezii despre România și am vorbit despre istoria și eroii țării noastre.

A fost o zi specială, în care

ne-am arătat dragostea și respectul față de

România și am învățat cât de important este să ne prețuim tradițiile și cultura.

Stema României

Pentru Ziua României am ales să desenez stema României. Când am început să desenez stema României, mi s-a părut complicată, dar pe măsură ce am trasat fiecare linie, am simțit că descopăr o poveste. În mijloc se află acvila de aur, cu aripile larg deschise, parcă pregătită să ne protejeze. În cioc ține o cruce, iar în gheare o sabie și un sceptru, semne ale credinței, curajului și puterii.

Pe pieptul acvilei am desenat un scut mic, împărțit în mai multe părți. Fiecare simbol reprezintă o regiune a României: Moldova, Țara Românească, Transilvania, Banatul, Oltenia și Dobrogea. Mi s-a părut frumos că toate aceste locuri diferite sunt adunate într-un singur desen, ca o familie.

Deasupra capului acvilei am adăugat coroana, care îmi amintește că România este un stat independent și demn. La final, privind desenul, am înțeles că stema nu este doar o imagine din manual, ci o poveste despre istoria și identitatea noastră, spusă prin culori și simboluri.

Bria Alexandra, clasa a VIII-a
Coordonator, prof. Oana Neag

Legenda lui Moș Nicolae

Se spune că, demult, trăia un om bun și credincios pe nume Nicolae, care îi ajuta pe cei săraci fără să vrea să fie văzut. Într-o noapte, a aflat despre un tată foarte sărac, care nu avea bani să-și mărite fiicele. Ca să-l ajute, Nicolae a aruncat pe furiș pungi cu galbeni pe fereastră, iar acestea au căzut în încălțările lăsate la uscat.

De atunci, Moș Nicolae a rămas cunoscut ca un ocrotitor al copiilor și un simbol al bunătății și generozității. În fiecare an, în noaptea de 5 spre 6 decembrie, copiii cuminți primesc daruri în ghetuțe, iar cei neascultători găsesc o nuielușă, ca îndemn să fie mai buni.

Astfel, Moș Nicolae ne amintește că adevărata bucurie vine din a dăru și din a face bine în tăcere.

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Sf%C3%A2ntul_Nicolae

Legenda lui Moș Crăciun

Demult, într-un sat mic acoperit de zăpadă, trăia un om aspru și bogat, numit Crăciun. Într-o noapte geroasă de iarnă, la poarta lui au bătut doi călători obosiți: Maria și Iosif, în căutarea unui loc unde să se odihnească. Crăciun, cu inima împietrită, i-a alungat fără milă.

Soția lui, Crăciuneasa, o femeie bună și miloasă, i-a primit pe ascuns în grajd și a ajutat-o pe Maria să nască. Când Crăciun a aflat, mâniat, a pedepsit-o pe soția sa. Însă, în aceeași clipă, s-a petrecut o minune: rănilor Crăciunesei s-au vindecat, iar grajdul s-a umplut de o lumină caldă și blândă.

Văzând minunea, Crăciun a înțeles că pruncul născut era trimis de Dumnezeu. Inima lui s-a înmuiat, iar omul aspru s-a căit pentru faptele sale. Ca semn al schimbării, a aprins un foc mare și a împărțit daruri copiilor săraci din sat.

Din acea noapte, Crăciun nu a mai fost un om rău, ci un bătrân bun, cu barba albă ca zăpada, care aduce bucurie copiilor. Se spune că, în fiecare an, în noaptea de Crăciun, Moș Crăciun pornește din nou la drum, cu sacul plin de daruri, pentru a-i răsplăti pe cei cuminiți și pentru a le aminti tuturor că bunătatea și dăruirea pot schimba orice inimă.

Gabor Vanessa, clasa a VII-a A
Imagine generată cu Claude AI
Coordonator, prof. Mihai Alina

Cea mai frumoasă zi de iarnă: Serbarea noastră de Crăciun!

Astăzi, școala noastră s-a transformat într-un tărâm magic! Am avut „Festivalul de colinde” și toți am fost foarte emoționați. Sala a fost plină de părinți care ne făceau poze și ne zâmbeau, iar decorul a fost absolut minunat, cu stele sclipitoare și un brad mare de tot.

Spectacol pe scenă

Pe scenă au urcat rând pe rând mai multe clase. Unii colegi s-au costumat în îngerăși, alții în păstori sau magi, purtând haine aurii și coronite. Am cântat colinde tradiționale și am spus poezii despre iarnă. Sub bannerul pe care scria mare "CRĂCIUN FERICIT!", ne-am simțit ca niște adevărați artiști.

Surpriza cea mare: Moș Crăciun!

Partea cea mai așteptată a fost, desigur, venirea lui Moș Crăciun. Deși eram mulți copii, Moșul a fost foarte darnic și a avut grijă de fiecare dintre noi. Toți am primit pachete pline cu bunătăți și surprize. Toată lumea râdea, iar muntele de cadouri de lângă scenă s-a împărțit rapid la toți copiii cuminți.

A fost o zi pe care nu o voi uita prea curând. Crăciunul este cu adevărat magic atunci când suntem toți împreună, cântăm și ne bucurăm de daruri!

Muzur Mădălina, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Păvăluță Mihaela

Poveste de Crăciun – Darul cel mai de preț

Într-un sat mic, la marginea unei păduri înghețate, trăia un băiat pe nume Andrei. Casa lui era veche și friguroasă, cu pereți scorojiți și ferestre prin care vântul șuiera toată iarna. Andrei era sărac, dar era un copil cuminte, harnic și cu suflet bun.

În fiecare dimineață, înainte de școală, Andrei o ajuta pe mama lui să aducă apă de la fântână și să taie lemnele subțiri rămase în curte. Tatăl lui plecase departe,

la muncă, și nu mai dăduse niciun semn de multă vreme. Deși viața nu era ușoară, Andrei nu se plângea niciodată.

Se apropia Crăciunul, iar prin sat copiii vorbeau despre cadourile pe care aveau să le primească. Andrei îi asculta în tăcere. El nu își dorea jucării scumpe, ci doar o pereche de mănuși ca să nu-i mai înghețe mâinile în drum spre școală.

În Ajun, mama lui Andrei a reușit să facă o supă caldă și câteva turte simple. Le-au așezat pe masă și au aprins o lumânare mică. Înainte să mănânce, Andrei a auzit un ciocănit slab la ușă. Afară stătea un bătrân obosit, cu barba albă și haina acoperită de zăpadă.

— Mă primești să mă încălzesc puțin? a întrebat bătrânul.

Fără să stea pe gânduri, Andrei l-a poftit înăuntru și i-a oferit singurul loc mai cald de lângă sobă. Mama lui i-a pus în față o farfurie cu supă, deși nu mai aveau mult.

Bătrânul i-a privit cu ochi blânzi și a zâmbit.

— Nu toți cei bogați știu să dăruiască, a spus el. Dar voi aveți inimă mare.

Când Andrei s-a trezit a doua zi, bătrânul dispăruse. Sub bradul mic, împodobit cu nuci și mere, băiatul a găsit o pereche de mănuși groase și o scrisoare:

„Pentru un copil cuminte, bogat în bunătate!”

Din acel Crăciun, Andrei a înțeles că adevărata bogăție nu stă în lucrurile pe care le ai, ci în bunătatea pe care o oferi. Iar Moș Crăciun nu uită niciodată copiii cu inimă curată.

Gabor Vanessa, clasa a VII-a A
Imagine generată cu Claude AI
Coordonator, prof. Mihai Alina

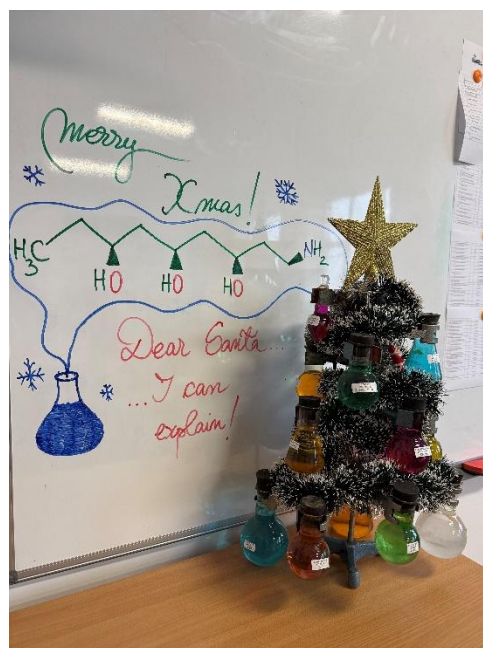
Când chimia întâlnește Crăciunul: Un decor de laborator inedit

Într-un colț de laborator unde de obicei domnește rigoarea, spiritul sărbătorilor a reușit să „reacționeze” într-un mod surprinzător. În centrul atenției nu se află un brad obișnuit, ci o piesă de rezistență ce redefinește decorul festiv: un mic brad artificial transformat într-un veritabil monument adus științei. În locul globurilor sclipitoare de magazin, ramurile sale sunt împodobite cu baloane de laborator cu fund rotund, fiecare adăpostind lichide în nuanțe vibrante de albastru, portocaliu, roz, verde și galben. Totuși, tradiția nu a fost uitată complet, o stea aurie clasică strălucind mândră din vârful acestui ansamblu neconvențional.

Povestea continuă pe tabla albă din fundal, unde creativitatea a luat forma markerelor colorate. Mesajul caligrafic „Merry Xmas!”, înconjurat de fulgi de zăpadă desenați manual, pare să plutească deasupra unei „formule buclușe”. O structură chimică organică complexă, bogată în grupări hidroxil și o grupare amină, se revarsă dintr-un balon de laborator

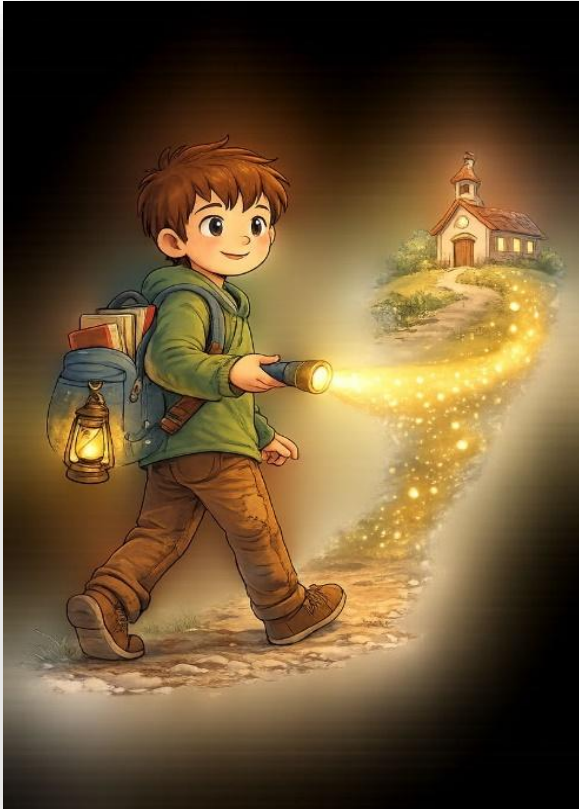
albastru ca un fum magic al cunoașterii.

Sub această demonstrație de inteligență, apare „scuza perfectă” adresată direct lui Moș Crăciun: „*Dear Santa... I can explain!*”. Este o notă plină de umor care sugerează că, deși experimentele din timpul anului ar putea părea suspecte, cercetătorii își merită locul pe lista celor „cuminți”. Întreaga scenă este dovada clară că știința nu este o disciplină rigidă, ci o sursă inepuizabilă de inspirație și bucurie, celebrând curiozitatea chiar și în cele mai festive momente.

Lumina din ghiozdan

Într-un sat mic, la poalele unui deal, trăia un băiat pe nume Luca. Era isteț și plin de energie, dar nu-i plăcea deloc școala. De multe ori, când ceilalți copii porneau cu ghiozdanele în spate, Luca o lua pe drumul câmpului, să ajute la treburi sau să se joace.

— Ce rost are școala? spunea el. Eu știu deja să muncesc.

Într-o dimineață friguroasă, bunicul lui Luca i-a pus în ghiozdan o lanternă mică, fără să-i spună nimic. Când Luca a ajuns la răscruce, unde trebuia să aleagă drumul spre școală sau cel spre câmp, lanternă s-a aprins singură și a luminat poteca care ducea spre școală.

Uimit, Luca a urmat lumina. La școală, a învățat despre litere, numere și despre oameni care au schimbat lumea prin mintea lor. În fiecare zi, lanternă din ghiozdan strălucea tot mai puternic.

Au trecut anii. Luca a crescut, iar lanternă nu s-a mai aprins niciodată. Nu mai era nevoie de ea. Lumina se mutase în mintea lui.

Într-o zi, întors în sat, Luca a reparat podul vechi care se stricase de mult, a ajutat oamenii cu sfaturi bune și i-a învățat pe copii ce știa. Atunci a înțeles tâlcul poveștii bunicului său:

Școala nu îți arată doar un drum. Te învață să-l luminezi singur, oriunde ai merge.

Gabor Vanessa, clasa a VII-a A
Imagine generată cu Claude AI
Coordonator, prof. Iojiban-Popan Alexandra

Lumea noastră

Ora de opțional geografie care se numește „Noi și lumea în care locuim” este o lecție și o învățatură permanentă pentru noi. Doamna profesoară știe multe lucruri, informații, glumește mult cu noi, ne arată multe imagini la tabla interactivă, poze din reviste și din cărți.

Vorbim despre orașul nostru și cartierele lui, despre familia noastră și comunitatea în care trăim, despre reguli în casă și în școala noastră, cum ne comportăm oriunde am fi.

La una dintre ore, am rugat-o pe doamna profesoară să ne arate imagini cu cartierul nostru, Pata Rât și noi am fost foarte bucuroși pentru că am recunoscut casele noastre, ne-am văzut unele rude și vecini, frați și cunoscuți, am văzut poze multe cu festivalul „Ketane” din anul 2022.

Una dintre cele mai frumoase lecții a fost cea în care doamna profesoară ne-a întrebat ce facem împreună cu familia noastră și noi am răspuns foarte mult și toți am vrut să spunem câte ceva: „mergem la mall, la shopping și acolo și mâncăm, uneori”, „mergem vara la ștrand”, „mâncăm înghețată împreună”, „mergem în parc”, „ne uităm la filme”, „mergem la nunți, botezuri, zile de naștere, înmormântări”, „ne jucăm unii cu alții”, „mergem la biserică”.

O altă lecție care ne-a plăcut mult a fost cea în care noi am spus ce roluri avem noi în familiile noastre și noi am spus că: „facem paturile”, „facem de mâncare, curățăm cartofi, morcovi”, „facem curat”, „spălăm vase, spălăm covoare, spălăm haine, împăturăm haine”, „ducem tomberonul”, „tăiem lemne”, „ne rugăm”, „ajutăm pe tata să repare mașina”, „ajutăm pe bunici și pe părinți să se descurce pe telefon, la televizor”, „avem grijă de frați, de nepoți, de verișori”, „aducem apă”, „facem focul”, „ajutăm la tăiat porci, găini și la preparat mezeluri, slănină”, „mergem împreună la medic”, „mergem la magazinul din comunitate să facem cumpărături” etc.

Nouă ne place că doamna profesoară vorbește cu noi și că discutăm atât de multe lucruri despre viață și despre lume.

Kovacs Jessica, Rostaș Sashenka, clasa a V-a A
Turcă Adina, clasa a V-a B
Coordonator, prof. Ciurtea Adriana-Manuela

Copilăria

Ora de opțional geografie numit de doamna profesoară „Cultura copilăriei” ne place mult pentru că avem libertatea să ne exprimăm, să visăm, să spunem lucruri specifice copiilor și vârstei noastre.

Una dintre discuții a fost legată de **COPILĂRIE** și tot ceea ce ține de această vârstă: jocuri și jucării, ce ne amintim din copilăria mică, copilăria de altădată, viața noastră cu familia, rudele noastre etc.

Poate cel mai simpatic și plăcut subiect a fost cel care s-a referit la: **JUCĂRII**. Întrebările doamnei profesoare ne-au determinat să fim cu toții activi, să zâmbim și să ne amintim ce frumos era când noi eram mici și totuși ce puține ne amintim.

„Care au fost jucăriile noastre favorite și care dintre jucării au rezistat până azi?” - Fiecare copil a spus ceva: „păpuși, mașini, mingi, animale de pluș” etc.

„Din ce materiale sunt făcute jucăriile?” - „Plastic și metal, silicon și porțelan, lemn, frunze, pene, poliestiren, mătase și diferite materiale, pluș, catifea” etc.

„Cine cumpără jucării?” - „Toată lumea tuturor.”

„Care sunt țările mari producătoare de jucării?” - „China, cel mai mare producător și toate țările lumii”.

”Cum se jucau copiii în zorii istoriei și care erau materialele de atunci din care aceștia își făceau jucăriile?” - „Jocuri simple, materiale din natură (bețe, frunze, pietre).”

„Ce jocuri aveți acasă? Numiți jocuri în cutii”. - „Nu te supăra, frate!”, „Rummy”, „Poker”, cărți de joc.

”Ce jocuri jucați împreună cu părinții sau frații mai mici?” - „Cu mingea, rummy, cărți, table, „Monopoly”.

„Cine nu se mai joacă? De ce?” - „Adulții. Nu mai au timp, nici chef, pare copilăresc să te joci când ești mare”.

Este foarte frumos să fii copil. Ne-am bucura să ne jucăm și să rămânem copii pentru totdeauna.

Școala Gimnazială „Traian Dârjan”, Cluj-Napoca
Str. Traian Vuia nr. 76, Cluj-Napoca, 400387
Tel: 0264416137, Fax: 0372251007, Mobil: 0733690640
scoaladarjan@gmail.com, www.scoalatraiandarjan.ro